

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteministeriet kontra T Danmark

(C-116/16. sz. ügy)

(2016/C 270/29)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteministeriet

Alperes: T Danmark

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozása a csalás vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 1. cikkének (2) bekezdését átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban lehet értelmezni?
 - 1.1 Amennyiben az 1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely szerint „előfeltétel, hogy az osztalékot nem adóztatják [...] a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/435/EGK tanácsi irányelv rendelkezései szerint”?
2. Az irányelv 1. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modellegyezményrel összhangban megszövegezett, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében az osztalék adóztatása attól függ, hogy az osztalék jogosultja tekintendő-e az osztalék „haszonhúzójának”?
3. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, úgy a nemzeti bíróságnak kell-e meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, vagy a 90/435/EGK irányelv alkalmazásában úgy kell értelmezni azt, hogy különös uniós jogi jelentőséget kell tulajdonítani a Bíróság által értelmezendő fogalomnak?
4. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, és a 3. kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, akkor úgy kell-e azt értelmezni, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely a jelen ügy körülményei között osztalékban részesül valamely másik tagállambeli leányvállalatától, ezen osztalékok „haszonhúzójának” tekintendő a fogalom uniós jog szerinti értelmezésében?
 - a) A 2003/49/EK irányelv (a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv) 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a „haszonhúzó” fogalmát?
 - b) A fogalmat kizárólag az 1977. évi OECD adóztatási modellegyezmény 10. cikkéhez fűzött kommentárra (12. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „áteresztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket, és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket?

- c) Milyen jelentőséggel bír a kérdés eldöntése során, hogy „haszonhúzó” kell-e tekinteni az osztalék jogosultját, ha az osztalék jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli az osztalék más személy részére történő átadására?
- d) Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy „haszonhúzó” kell-e tekinteni az osztalék jogosultját, milyen jelentőséggel bír, ha a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott osztalék más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal az osztalék „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellegezsmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?
5. Amennyiben feltételezzük, hogy léteznek olyan „hazai rendelkezések, amelyek a csalás vagy a visszaélés megakadályozásához szükségesek”, lásd a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, hogy a valamely tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (A) osztalékot fizetett a valamely másik tagállambeli anyavállalatnak (B), és onnan átkerült a hivatkozott társaság EU/EGT területén kívüli illetőségű anyavállalatához (C), amely ezt követően az ugyancsak az EU/EGT területén kívüli székhellyel rendelkező anyavállalatához (D) továbbította a pénzeszközöket, hogy az elsőként említett állam és a C társaság székhelye szerinti állam között nem jött létre a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezsmény, hogy az elsőként említett állam és a D társaság székhelye szerinti állam között létrejött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezsmény, és hogy az elsőként említett állam a jogszabályai alapján nem követelheti az A-tól D részére juttatott osztalékot terhelő forrásadót, ha D az A társaság közvetlen tulajdonosa, akkor megvalósul-e az irányelv szerinti visszaélés és B nem részesül az irányelv szerinti védelemben?
6. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, úgy az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikkel ellentétes-e az olyan rendelkezés, amely alapján az utóbbi tagállam adóztatja a másik tagállambeli anyavállalat osztalékát, majd a szóban forgó tagállam az egyébként hasonló helyzetben lévő belföldi anyavállalatokat mentesíti az ilyen osztalékot terhelő adó alól?
7. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik az osztalékkal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikkel ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés esetén alkalmaz?
8. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, és a 3. kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, és amennyiben ez alapján a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) nem mentesülhet a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv alapján a valamely másik tagállambeli társaságtól (leányvállalat) kapott osztalékok tekintetében, akkor ez utóbbi tagállamnak kötelessége-e a 90/435/EGK irányelv vagy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben haszonhúzó” tekintendő?
9. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, úgy az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikkel (másodlagosan az EUMSZ 63. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:
- a) az utóbbi tagállam a leányvállalatot az osztalék után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor az anyavállalat a tagállamban rendelkezik illetőséggel?

b) az utóbbi tagállam késedelmi kamatot számít fel a forrásadó-tartozással összefüggésben?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 6. és 7. kérdésre adandó választ illessze a 9. kérdésre adandó válaszába.

10. Olyan körülmények között, ahol

1. a valamely tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (anyavállalat) teljesíti a 90/435/EGK irányelvben szereplő követelményt, és (2011-ben) a tulajdonában van legalább a valamely másik tagállambeli társaság (leányvállalat) jegyzett tőkéjének 10 %-a;
2. az anyavállalat ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a leányvállalattól kapott osztalék tekintetében;
3. az anyavállalat EU/EGT területén kívüli székhellyel rendelkező (közvetlen vagy közvetett) részvényese(i) tekintendő (k) a szóban forgó osztalék haszonhúzójának (haszonhúzóinak);
4. a fent hivatkozott (közvetlen vagy közvetett) részvényes(ek) nem tesz(nek) eleget a tőkére vonatkozó hivatkozott követelménynek sem;

akkor az EUMSZ 63. cikkel ellentétes-e az olyan rendelkezés, amely szerint a leányvállalat székhelye szerinti tagállam megadóztatja a szóban forgó osztalékot, ha a szóban forgó tagállam a 90/435/EGK irányelv tőkére vonatkozó követelményét – azaz a 2011-es adóévben rendelkezik az osztalékot fizető társaság jegyzett tőkéjének legalább 10 %-ával – teljesítő belföldi társaságokat adómentességben részesíti az ilyen osztalékok tekintetében?

(¹) A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteministeriet kontra Y Denmark Aps

(C-117/16. sz. ügy)

(2016/C 270/30)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteministeriet

Alperes: Y Denmark Aps

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv (¹) 1. cikkének (2) bekezdésre való hivatkozása a csalás vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 1. cikkének (2) bekezdését átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban lehet értelmezni?

- 1.1. Amennyiben az 1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely szerint „előfeltétel, hogy az osztalékot nem adóztatják [...] a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/435/EGK tanácsi irányelv rendelkezései szerint”?